

gelse til at anvende militær magt. Disse spørgsmål har Sikkerhedsrådet afklaret. Drøftelserne har drejet sig om, hvornår det er tid til at drage konsekvenserne af de irakiske krænkelser.

Det forhold, at flere af de permanente medlem af Sikkerhedsrådet har truet med at nedlægge veto mod det amerikansk-britisk-spanske forslag til en resolution ændrer ikke ved denne vurdering. Det må i denne analyse indgå med vægt, at et enkelt eller nogle få lande, der på et tidspunkt har medvirket til opstilling af krav og betingelser for en fredsslutning, om fornødent gennemførlige med militær magt i henhold til Pagtens Kap. VII, ikke - i realiteten som en vektor med tilbagevirkende kraft - med trusler om at anvende vevretten bør kunne blokere for en beslutning om magtanvendelse, når der foreligger bevidste, substantielle krænkelser på centrale områder af de af Sikkerhedsrådet opstillede krav og betingelser.

Der må endelig lægges betydelig vægt på, at et enigt Sikkerhedsråd i resolution 1441 anerkender, at Iraks konstaterede manglende efterlevelse af Sikkerhedsrådets resolutioner udgør en trussel mod international fred og sikkerhed, og at et enigt Råd erindrer om den tidligere afgivne bemyndigelse til med alle midler dels at sikre Iraks efterlevelse af Sikkerhedsrådets resolutioner, dels at genoprette international fred og sikkerhed. Herved opdateres Sikkerhedsrådets tidligere bemyndigelse til magtanvendelse.

Konklusion

Sammenfattende er det vurderingen, at der - i den foreliggende situation - med resolution 1441 for så vidt foreligger et klarere og mere opdateret juridisk grundlag for iværksættelse af militære forholdsregler over for Irak med henblik på at fjerne Iraks kapacitet til at opbygge og anvende masseødelæggelsesvåben, end tilfældet var, da den daværende regering i februar 1998 fremlagde beslutningsforslaget (B 114) om dansk deltagelse i en militære indsats over for Irak. Den daværende regering - og et bredt flertal i Folketinget - fandt dengang, at Sikkerhedsrådets Irak-resolutioner fra 1990 og 1991 (nr. 678 og 687) udgjorde et tilstrækkeligt juridisk grundlag for en militær aktion.

Folkeretskontoret

Spørgsmål 45:

Kan ministeren bekræfte, at FN's Sikkerhedsråd har eneret på fortolkning af Sikkerhedsrådets resolutioner, og kan ministeren bekræfte, at Sikkerhedsrådet ikke aktuelt er enig i, at der foreligger et mandat til en krig mod Irak?

Svar:

Sikkerhedsrådet er selvsagt beføjet til at fortolke sine egne beslutninger og vedtagelser, men har ikke eneret hertil, idet en sådan beføjelse eksempelvis også tilkommer Den Internationale Domstol. Regeringen er af den opfattelse, at der foreligger et tilstrækkeligt folkeretligt grundlag for iværksættelse af en militær aktion mod Irak. Der henvises i øvrigt til Udenrigsministeriets notat af 17. marts 2003. Da der ikke siden 8. november sidste år har fundet nogen afstemning sted i Sikkerhedsrådet om anvendelse af militær magt mod Irak, er der efter regeringens opfattelse ikke belæg for en konstatering af, hvorledes holdningen hertil aktuelt er i Sikkerhedsrådet.

Spørgsmål 50:

Ministeren bedes redegøre for, hvordan medlemmerne i FN's Sikkerhedsråd stiller sig til den USA-ledede angrebskrig mod Irak uden FN-mandat.

Svar:

Da der ikke siden 8. november sidste år har fundet nogen afstemning sted i Sikkerhedsrådet om anvendelse af militær magt mod Irak, er der efter regeringens opfattelse ikke belæg for en konstatering af, hvorledes holdningen hertil aktuelt er i Sikkerhedsrådet.

Det fremgår i øvrigt af Udenrigsministeriets notat af 17. marts 2003, at der ikke, som det hedder i spørgsmålet, er tale om en »angrebskrig uden FN-mandat«, men om en militær aktion, der iværksættes på grundlag af en bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd.

Spørgsmål 70:

Er ministeren enig i, at vurderingen af, om våbeninspektørernes bestræbelser har været forgæves, er en politisk vurdering og ikke en juridisk?

Svar:

Det er korrekt, at det nævnte udsagn er en vurdering af fortrinsvis politisk karakter. Vurderin-